

تراجمه: کاوه اسدی

صاپرو اقبال مشروطہ

شعری از صابر را که در حق سارخان گفته بود می‌خواند.
فوراً سارخان «سردار علت» را ماتلفون خواسته و ازو خوهش می‌کند که
باين شعرها گوش کند.

«ترکی»
 حق عدّت کار او لدی آذربایجان اتر اکینه
 علی فاجارین بروتست اندیملر ضحاکینه
 ال شهدائین سلام اولسون روان پاکینه
 گیم توکولهوش قانلاری تبریزی تهران خاکینه
 اونلارین جنت دیسلنی آیا ندور ؟
 آفریسم همت والای سناخان دور !

حق بر هر دم خطه آذربایجان کهک کرد
بر ظلم علی فاجار (۹) اعتراض کردند
سلام! بر روان پاک شهدایی که
خونشان بر خاک تبریز و تهران ریخته شد
آیا منزل آنها بیشت نیست پس کجاست؟
آفرین بر همت والای سтарخان
— این شعر حار خوانده شد:

آفرین تبریزان ات دوستچب عهده وفا
دوست و دشمن الچالیب سویلر سیزه صد مر جا
چوخ یاشادولتلی ستارخان افندیم چوخ یاثا

آفرین برشما ای تبریزیان به عیهد خود وفا کردید
دوست و دوشنون بروشادست زده و حد آفرین گفتند
زنده باشی سرورم ستارخان زنده باشی .

اواخر هاه آوریل ۱۹۰۵ بود . اقلاییون تبریز بعد از همه محاصره قشون جلانی نظیر عینالدole (۱) رحیم خان ، صدراخان ، شجاع نظام ، سردار ماکو ، ... و دیگران با موفقیت نجات یافته بسودند و از موقعت استفاده کرده با حکومت شاه (۲) وارد عذاکره شدند . آنها بر قراری قانون اساسی و شاه (۳) وارد عذاکره شده بودند . آنها بر قراری قانون اساسی و اعاده مشروطیت را که عظفر الدین شاه داده و محمدعلی میرزا فتح کرده بود خواستار بودند رهبران انقلاب مشروطه تبریز یعنی ستارخان ، باقر خان ، تقیزاده ، محمدعلی خان (۴) تقۀ الاسلام ، حاجی عسلی دو افروش ، علی مسیو ، حاجی بهدی کوزه گانی ، و از فقفازی ها میرزا علی اکبر محمد قلی زاده و سایرین سه روز بود در تلگراف خانه بست نشته و با خط مستقیم با تهران صحبت میکردند — بالاخره محمدعلی میرزا از روی اجرار قول «مشروط را اعاده می کنم » بمردم داد اگر چه همه اینها حرف بود ولی باز نشان میداد که محمدعلی میرزا از روی ظاهر هم که شده میخواهد آرزوی تقایلایون را برآورده کند . عدهای می گفتند هدف محمدعلی میرزا گول زدن مردم تبریز وقت کشی بود . چونکه هنوز با سران روسیه و انگلیس عذاکر اتش را تمام نکرده بود .

برای مردم نیریز که از یک محاصره طولانی همراه باشد
و گرسنگی و محرومیت خلاص شده بودند و در این عدت روحیه
خود را از دست داده بودند همین حرفاهای محمد عسلی شاه کافی بود که
دست بتدارک چشم و سرور منصلی بزنند.
در این جشن که مدت سه روز دوام داشت چند نفر از رفقاء
فقاکی نیز شرکت داشتند. شب اول جشن که در بنای انجمن
بعدها در اول راسته کوچه ترتیب یافته بود کنسرت باشکوه
و مجا س شعر خوانی برپا شده بود. تصنیف و اشعار مختلف انقلابی
و خواندنی شد و همه سقنه نمایندگان را متعجب و متعجب نمود

چلو بعرض دو دست خواهد بود» عردم را گشول زده و نتایج انقلاب مشروطه را فقط در قالب لقمه‌های چرب و نرم مجسم می‌کردند و وقتی که کار بخوبی میرسید برخلاف روحانیان واقعی همه فرار کرده و در میرفتد.

صابر با این شعر از آنها یاد می‌کند:

«ترکی»

قابل ، دخی مارفاشینی ، میرهاشم ،
دورها ، گوتور ، قاج باشینی ، میرهاشم

«ترجمه»

دیگر آماده شو ، میرهاشم
در نک نکن ، جانب را بردار و بگریز میرهاشم
تبریزها که اینطور پشت بمقدم می‌کردند از جمله حاجی میرزا کریم امام جمعه را از شهر بیرون کرده و تبعید می‌کردند. تبعیدها بعد از چندی «توبه» کرده و وعده می‌کردند که به مشروطه وفادار خواهند شد لذا مردم براجعت آنها رضایت می‌دادند صابر اشعار کوبنده‌ای رجع باین حادثه سروده است که در یکی از آنها می‌گوید:

«ترکی»

دیوانه ادیب دور عنی تبریز خیالی
مجلده ، تواضع دکی نیم خیز خیالی
عطیخ ایسی ، سفره غمی ، دلیز خیالی
صدری دویون ، بویی ، فرح بیز خیالی

«ترجمه»

خيال تبریز هرا دیوانه کرده است
خيال تعظیم و تکریم ها در مجلس
بوی عطیخ ، غم سفره ، خیال دلیز
و قد بر نجح صدری و خیال فرح انگیز آن
او بدینسان مقصد اصلی امام جمعه را از توبه‌های خود افشا
می‌کند .

در ماهه‌ای اول انقلاب نه فقط ایرانیان ساکن قفقاز و طرفداران انقلاب بلکه همه مجاهدین ایران و مبارزان تبریز این شعر صابر را سینه به اسیمه نقل می‌کردند:

«ترکی»

غمه هخت فرون ولدی
سب بونی یوغون اولدی
الف سردوندی نون اولدی
سب بونی یوغون اولدی

*

ندن اولدی ایکی دیلی
اورک لر قالدی نیسلکی
داغلدنی مجلس ملی
تلعلر سر نکون اولدی
سب بونی یوغون اولدی

*

ندن لغواولدی پیمانلار
وربلدنی او دلی پیمانلار
بوتون او دلاندی قر آنلار
جنایت رهنهون اولدی
سب بونی یوغون اولدی

«ترجمه»

غم و محنت زیاد از حد شد

حاضرین در مجلس قیام کرده در حالیکه با فخر ستار خان کف میزند و از گوینده این اشعار بخوبی یاد می‌کند.

خوانده شدن اشعار صابر طاهرزاده در این نوع جاها و حسن تأثیر آن بر مردم تصادفی نبود. در بین سالهای ۱۹۰۵-۱۹۰۷ و از اول تا آخر انقلاب ایران هیچ حادثه بزرگ و کوچک نبود که در باره‌اش صابر شعری نداشته باشد و آن حادثه را با نظم شیرین و موثر مخصوص بخود تحسین یا تنقید نکرده باشد.

در آن‌مان هر شماره مجموعه «لانصر الدین صابر یک یا دو شعر مخصوص بحوادث ایران داشت این اشعار بامضاء « هوپ، هوپ »، « ابونصر شیبانی »، « گولین » یعنی خندان و « آغلار، گولین » یعنی گریان و خندان و سایر امضاعها چاپ می‌شد. این اشعار مثل گلوله توپ آتشینی بودند که از قلم صابر پرتاب شده و برینسیاد ارتقای و بر دولت استبدادی لرزه می‌افکند.

در جلفای ایران وروس از اولین وظایف کمیته فعال مجاهدین ایران یکی هم رساندن این اشعار به سنگر مجاهدین بود. صابر در حالیکه در شاماخی بود مبارزان فداکارانه مجاهدین تبریز را از تعام جنبه‌ها تعقیب می‌کرد. بین انقلابیون تمام ایران بتویژه مجاهدین تبریز و شاماخی و تقییس یک رابطه معنوی ایجاد شده بود.

از اولین روز این انقلاب تا پایانش از زمان فتوحات و چیرگی‌ها تا تلطیق روسیه تزاری، هیچ وقت صابر مثل یک شاعر تماشاجی نیست، او مثل یک فرمانده هشیار و تیز بین مسالا و پائین انقلاب را از دور با چشم اندازین خود دیده و از فتوحات قهرمانان انقلاب شاد شده و از سهو و نقصان آنها متاثر و دلگیر شده وبا اشعار آبدار و باطنزهای تلح این نواقص را به آتش انتقاد گرفته است. به آنها هشدارداده است که بتویر دشمن حیله‌گز روباه صفت و ارتقای پر رو و فتوادالها نیفتند. در شعری که خطاب باانقلابیون ترکیه است می‌گوید:

«ترکی»

شاد اولمایین ، ای سوگلی ملت و کلاسی
عثمانی و اجاری اولاً قانون اساسی
قانون اساسی دمه ایرانی تراسی
ایرانی لارین باشلارین قانلی بلاسی
دو غلاظلاری اولمش آنالار هاتمی باسی
در فرسه سیزه وار بوایشین سونر اصلافی
آل‌دامیین ، آل‌دامیین ، آلاهی سورسیز ،
ایرانی کیمین یاتمایین . آلاهی سورسیز

«ترجمه»

ای وکلای محبوب ملت خود را دلخوش تکمید
که در عثمانی قانون اساسی برقرار شود
قانون اساسی نگو عزای ملت ایران نگو
وبلای خونین سر ایرانیان
عزرا و ماتم مادران پسر هر ده

بشما می‌گویند این کار بعدها بپره خواهد داد
گول نخورید ! گول نخورید اگر خدا را داد دارد
مثل ایرانی بخواب نروید اگر خدا را دوست دارید
و در سایر شعرهایش باانقلابیون ایران و ترکیه یاد می‌سازد که وعده‌ها و حرجهای دروغین را باور نکنند ، ساده لوح نشوند و بخواب غلت نروند .

در اوایل انقلاب تبریز میرهاشم (۴)، شیخ سلیم (۵)، میرزا کریم (۶)، امام جمعه و دیگر ملاها و مقامات نهادها باانقلابیون مشروطه پیوسته بودند و با وعده « در مشروطه کیا بهای

«ترکی»

آفرینش دوسری بولی ور دوغون پیمانلارا
عهدنین ایقا اوچون صادر اولان فرمانلارا
هفتہ د بیر ، آیداییر ، آندایجیدیسین قرآنلارا
چکدیسین بوخانی بی منت حلال اولون سه
ودیمیون مشروطیتی ملت حلال اولون سه

«ترجمه»

آفرین بر آن عهدهای حادقانهات
و بر آن فرمانهای که بخاطر وفا به عهد صادر کردی
در سر هفته و عاه به قرآن قسم میخوردی
و این شره بی منت بر تو حلال باد
با آن مشروطیتی که داده ای ، ملت بر تو حلال باد
گرفتن و به بعد کشیدن و کشن مجاهدین بزرگی
که نام آنها در صحقات انقلاب ایران ماندنی است ، مانند جیانگیر
خان نویسنده و صاحب امتیاز روزنامه صور اسرافیل و ناطق پر -
حرارت وزیر دست و تربیون خلق هنرمندان و نظایر اینها
در این شعر بازگو شده است :

«ترکی»

ارصلاحنلار بونو سالایر دوغون زنجیر لر
نامور لر قتلنه چکدیز شوغون شمشیر لر
آتش ، قهر و خضله یا خدوغون نظایر لر
و حف شایان دور ، حقیقت ، اندیمون تدبیر لر

«ترجمه»

زنجهیر هایی که بر گردن شیران افکندی
و شفیرهایی که بر قتل ناموران کشیدی
و نورهایی که با آتش قیر و خوب عالیدی
و حف شایانی هستند بر افکار تو
اشعار صابر نه فقط در میان مردم وطن برست آذربایجان بلکه در
 تمام ایران شهرت یافته بود ، در تهران ، رشت ، خراسان و در شیراز
 روزندهای فارسی زبان اشعار او را ترجمه کرده و منتشر میکردند .

شعری یا تخلص «شرف» (۷) اشعار او را بصورت نظم
 قصرشیرین و آثار کیخرو می فروشم پر کارهای علم اشان پر کارهای علم اشان
 بفارسی در میاورد که حتی بعضی وقتها نویسندگان و شعرای ایرانی
 بصابر جواب هم میدادند . در عوض صابر هم اشعاری دارد که در آنها
 در مغازه ام هر نوع متعاق بافت می شود
 جام جم رویتی کی تخت قباد

گرچه بازاریمی انکده کاد
 سعی ایدیر بیربارا ایرانی نژاد
 لیک من با خمایرام هی ساتیرام !

آی آلان مملکت ری ساتیرام

«ترکی»

دیمه : تیغ رشادت خیره ساز چشم مکاندور
 ده کی ، تکفیر اوچون تیغ زبان هر برد بران دور
 دین کافر مسلمانه سایز کندی مسلماندیر
 گوزل بیر عصر بدور قحطی شوری عقلی وجوداندور
 بتر جانیه ، چکلیل گت ، آنه چوخ تخریج چرت

«ترجمه»

تکو : تیغ رشادت چشم ها را خیره می کند
 تکو که تیغ زبان در همهجا برای تکفیر بران است
 آنکه به مسلمان کافر می گوید خودش را مسلمان فرق می کند
 (۷) اضر قشکی آنت قحطی شوری عقل و وجودان است
 استنادت جان بین ! بزویی سکارت زیاد آزادی دم از من
 بزمیلیه باین گفته گه نشان میکند رکه در ایران آزماون قحطی

سب گردن کلفت شد
الفها بر گته نون شدند
سب گردن کلفت شد
*

به چه علت دور و شد
قلیها سرشکته شدند
مجلس علی داغون شد
علمها سرنگون شد
سب گردن کلفت شد
و فرمانهای آتشین صادر شد
تمام آنها سوزانده شدند
جنایت رهنمون شد
سب گردن کلفت شد

«هوب ، هوب » در این منظومه تمام اعمال محمد علی
 را یک بیک می شمارد و آشکارا نشان میدهد که سب اصلی ظلم
 و فلاکهایی که بر مردم ایران آمده محمدعلی میرزا و روش
 حکومت استبدادی و هر کی هر کی او است .

او وطن فروشی خیل استبدین و سربردگی آنها را به
 بیگانگان چنین در قالب شعر میریزد :

«ترکی»

قصر شیرین ، افری ساتیرام
 آی آلان مملکت ری ساتیرام
 بغاز امدا تاییلار هر جوره زاد
 جام جم رویتی کی تخت قباد
 گرچه بازاریمی انکده کاد
 سعی ایدیر بیربارا ایرانی نژاد
 لیک من با خمایرام هی ساتیرام !

«ترجمه»

آی خریدار ! مملکت ری می فروشم
 در مغازه ام هر نوع متعاق بافت می شود

جام جم ، پرچم کیخرو ، تخت قباد
 گرچه یکده ایرانی نژادی می گند
 بازارم را کساد کند

ولی من اعتنا نمی کنم ، هی می فروشم
 آی خریدار ! مملکت ری می فروشم

ایمی را که صابر شاعر انقلابی مخصوص مشروطه ایران
 بیان گرده است یکی از دیگری زیباتر و هوشی تر و با حرارت تر
 است . از آنجلمه میتوان نونه زیر را مثال آورد :

«ترکی»

دوغوردان دای محمدعلی غیرت حرامالسون سه
 ور دوغون مشروطه ، ملت حلال اولون سه

«ترجمه»

محمد علی ! راستی که غیرت بر تو حرام باد
 با آن مشروطیتی که داده ای ، ملت بر تو حلال باد
 صابر سوگنهای رنگارنگ محمدعلی و وعده های گوناگون
 او را بیاد مسخره میگیرد ، نشان میکند که محمد علی میرزا
 چطور هر سوگندی را بفضلله چند روزا می شکست و هر وعده ای را
 در حالیکه مرکب آن هوز خشک نشده بود زیر یا می نهاد

فُودالهای بزرگ بودند افکار . هرج و هرج داخلی و ناراضی پروری اوج گرفت و حقوق مردم رحمتکش پایمال شد . این وضعیت در صابر یاس و نا امیدی ایجاد کرد که در شعر مشهور خوش آنرا ظاهر می کند :

«ترکی»

آغلا دیچجا کیشی بی غیرت اولور
نجه کی آغلا دی ایران اولدی
او زمان کی بزیکیب شاه قاجدی
مرتعج لر واخی پنهان اولدی
پارلماں پارلادی اعضاش ایله
د دیک : ایران نیه ایران اولدی

«ترجمه»

مرنهر قدر گریه کند همانقدر بی غیرت می شود
همانطور که ایران گریه کرد و جنان شد
آن زمان که محمدعلی میرزا بتمک آمد و فرار کرد
مرتعجن هم پنهان شدند
پارلماں پاتمام اعضاش درخشید
گفتیم : ایران باز هم ایران شد
عین الدوّله ایکه مدت ۸ ماه تبریز را در محاصره نگهداشت
بوئ ریاست هیئت وزیران را اشغال می کند و مقدمات برگشت محمد
علی شاه را فراهم می اورد . ولی وقتی که خیانتهاش بر ملامت شود
استغنا می کند . تجار تهران از این کار او ناراحت شده و آماده
تجصن می شوند . صابر این حرکات تجار را با تازیه اش اینطور
استقبال می کند :

«ترکی»

به اقدام ایین ای تاجر ان معتر
غالا واردور امیدیم بخت یاراولون سیزه
العاین راضی که عین الدوّله استغا ور
خواه تبریز خواه عین الدوّله عار اولون سیزه

«ترجمه»

ای تاجر ان معتر ! بروید بست نشینید
با سفر عین الدوّله که بخت یار قان باشد
با سعفای عین الدوّله راضی نشوید
خواه تبریز ، خواه عین الدوّله ننگ بر شما باد
و حق شومی را که عین الدوّله در تبریز بازی کرده بود .
یادآوری می کند و بعد در یک شعر دیگر :

«ترکی»

دیس لر که ایران گون بگون خوار اولور البتہ کی !
صحبین حفظ اتعیین بیمار اولور البتہ کی
بیر دیارین که اولور اعیانی یکسر جیب دوست
ظل السلطان چاغر بیلیر سلطان اولور البتہ کی
کامران میرزا لارین تشیقی دور که بست ده
ایشن لربوس بوقتون بیمار اولور البتہ کی
مندن اولاً محمد علی لا دق دور نایب لی به
اوندا ایران بیر گوزل گلزار اولور البتہ کی

«ترجمه»

می گویند که ایران روز بروز خوار می شود . البتہ
کی که صحش را حفظ نکند بیمار می شود البتہ
کشور نکه تمام بزرگانش جیب دوست باشد

شور و عقل وجودان است و گفتن حرف حق غیر ممکن است و مقدس
نها بازهم صاحب نفوذ زیاد هستند و باحد کلک در فکر دست
انداختن و فریقتن جماعت عوام ... در شعر دیگری باعنوان «تازیانه
بزرگ» خطاب به مخبر السلطنه چنین می نویسد :

«ترکی»

مخبر السلطنه شک ادجکن می میه ؟
دیلمات لیک دابواین چالدیقی کوس ایله بله
باخ نجه بیریکه تبریزی محرم لیکنه ،
آلدی اوش مین تومنه جمله نفوی ایله بله ،
سن هله انجمن اعضاشی وصف ایله یازیق
انجمن چرخ دان ایاخ لاندی ریس ایله بله
خانمین بوینونا هروز رو وبالی وطنین
مسلمی ، گیری نصارا سی ، مجوسی ایله بله

«ترجمه»

با وجود کوسی که مخبر السلطنه (*) در سیاستدار شزاد
به او شک خواهی برد ؟ چرا ؟
نگاه کن ! در عاه محرم تبریز بدآن بزرگی را باتمام نفوش
سه هزار تومن خرد
یمجاره ! تو هنوز مشغول وصف اعضاء انجمن هستی
خیلی وقت است که انجمن همراه رئیش لگدمال شده
هروز رو وبال وطن همراه با هسل و گبرو
نصارا و مجوس اش برگردان خانم باد .

در شعر خود از روش والی آذربایجان سخن
می گوید کمدر اوایل انقلاب از دست مجاهدین تبریز فرار کرده و
بعدها در جلد گوشنده طرفدار صلح و مصالحه شد و به تبریز
باز گشت ، و تصویر می کند که چگونه او هم اعضاء انجمن را
وجه المصالحه قرار داد .

صابر با اینکه در شاعری نشته بود میر حداد را از
انقلابیون و شurai ایرانی بیهتر تعقیب می کرد . در روزنامه هما
ترکی و روسی زبان ارتقای و آزاده اش رویه آنروزی در بسیاره
اروپا و شرق مطالب زیادی درج می شد . بهمین جهت وقتیکه
محمدعلی از ایران اخراج شده و در «اودا» بود و بازهم در فکر
بازگشت به ایران بود بیهود اقدامی که دست می زند چگونگی اعمال
او را صابر برملا می کند . از نقشه او و همستانش بوده بر عهدار
و از زبان محمد علی می نویسد :

مرتعج خادم لریها ، ایندی خدمت وقتی دور
یاتمایین ، هوشیار اولون ، ایش وقتی ، غیرت وقتی دور
«ترجمه»

نوکران مرتعج عن ! وقت خدمت است . حالا
نحواید ، هشیار باشید ، وقت کار وغیرت است
با حریفهایی نظیر نحواید ، هشیار باشید ، وقت
کار وغیرت است کارهای بینهانی محمدعلی و افکار ضد ایرانی او را
فاش می کند و از ایرانیان دعوت می کند که حباب دنشان
باشد .

با اخراج محمد علی میرزا کار خاتمه نیافت ، جلوس احمد
میرزا بخت و نایب السلطنه شدن ناصرالملک چیزی را عوض
نکرد . یک مستبد جلال کنار رفت صدھا نوجه و نیمجه او همراه
با اعیان و اشراف مرتعج و فتوذالهای بزرگ نظیر عین الدوّله ها و
کامران میرزاها و مخبر الدوّلهها و قوم الدوّله ها جای او را
گرفتند هر چند که در ظاهر مجلس گشایش یافت و قانون انسانی
و مشروطه زنده شد اما بازهم به عوض ایکه حکومت به دست
آزادیخواهان اصیل بیفتند بدست سپهدار و سردار اسد که از

صابر این حوادث و بدار کشیده شدن مجاهدین تبریز از قبیل
نقہ‌الاسلام ، حاجی دوافروش ، علی‌میو ، ضیاء‌العلم و دیگران
را از نزدیک تدیده بود ولی گویا چنین روزهایی را پیش بینی
کرده بود .

در سالهای ۱۹۰۵ - ۱۹۰۷ شاعران زیادی در ایران و قفقاز
سراغ داریم که در باره انقلاب ایران شعر سروده‌اند ولی بجزات
می‌توان گفت هیچ‌کدام آنها مثل صابر با انقلاب ایران جوش
نخورده‌اند و هیچ‌کدام از آنها اینقدر دلشان بحال مردم رحمتکش
ایران نوخته و در حمایت و دفاع از حقوق آنها با ضربه‌های
آتشین خود طبقات اعیان و اشراف و روحانیون عرتق را زیر قازیانه
نگرفته است .

از تمام نمونه‌هایی که از آثار صابر در باره حرفداری از
انقلاب بر شردم چنین بر می‌اید که او یک شاعر بزرگ و یک
طنز نویس انقلابی بود . اونا فقط در آذربایجان بلکه در خاور
نزدیک بعنوان یک شاعر انقلابی شهرت یافته است . او دشمن افکار
پوسیده و محدود زمان خودش بود . او نه فقط از افکاریان ترکیم
فاصله زیاد داشت بلکه شاعری بود که بهمه انسانها صرف‌ظرف از
علیت آنها عشق می‌ورزید . او در فکر منافع مردم فقیر و رحمتکش
پسند منعکس کننده افکار آنها بشمار میرفت . نوشته‌های صابر
از لحاظ تاریخی دارای ارزش قابل ملاحظه‌ی هستند . برای
کسانی‌که بعدها بخواهند در باره تاریخ انقلاب ۱۹۰۵ - ۱۹۰۷
ایران و ترکیه کتاب بنویسند طنزهای صابر ماده اولیه پر قیمتی
است . یعنی خاطر است که ها حق داریم صابر را در بین شاعرانی
که در اولین دهه قرن بیشترین شهرت یافته‌اند یک شاعر بزرگ طنز-
نویس شرق بنامیم .

ظلل‌السلطان دعوت شده سلطان می‌شود البته
آنها یکه بشویق کامران میرزا بست نشته‌اند

همه‌شان از دم بیمار می‌شوند البته

اگر نظر ما خواهید محمدعلی لایق فایی است

آنوقت ایران یک گلزار زیبایی خواهد شد البته

او در این شعر مسببن اولیه ووضع فلاکت بار ایرانیان را
نشان میدهد .

***

بزرگترین زمین‌دار ایران که در ثروت و تمکن شهرت
یافته بود پسر «ناصر الدین‌شاه» ظلل‌السلطان بود که در این موقع به ایران
دعوت می‌شود . او هم باید اینکه محمد علی دوباره برخواهد گشت
و بناج و تخت خواهد رسید با این می‌اید اما مجاهدین او را در
تهران می‌گیرند و از او ۳۵۰ هزار توغان جریمه می‌خواهند صابر
در شعری سلیس و در نهایت زیبایی با عنوان «ظلل‌السلطان ، بشمار
اینجا» علاوه‌گرفتن این جریمه را توضیح میدهد :

«ترکی»

بیر بیر یادنیا سال انوت دوقلارینی

هلتین قانین آلب شیله توتون لا رینی

قیش اوچون آختالا بیب یا بیداقور و تدوقدارینی

گوزلرین کلمه ده چین قوس او دخلارینی

بوش دانیشه بوراسای او بولدوروب آلدیقلارینی

بولوب آلدیقلارینی ، بولدوروب آلدیقلارینی

«ترجمه»

بخاطر بیاور تک تک از یادرفته های را

خون‌هاییرا که از ملت گرفته و شیشه کرده‌ای

و ذخیره‌ها بیرا که در تابستان برای زمانه‌ای

قی کن بلعیده‌ها را اگر چه چشمهاست از کامه در آید .

بیهوده نگو ! بشمار اینجا آنها بیرا که کشته‌ای و گرفته‌ای

و آنها بیرا که تقسیم کرده گرفته‌ای و تقسیم کرده‌اند گرفته‌ای

***

در ترجیح بند خود ظلم‌های را که عمال استبداد و حق عزم شان و مطالبات

ایران کرده شمرده و آدامه میدهد :

«ترکی»

اهل ایرانی او شاق دور دیه سالدوز بشیه

کی ، بیدا آیلیب آغلایا دوردوز کشیه

تاکی آجدی گوزونی ایرانی سو خدوز بشیه

بوش دانیشا بوراسای آسدیریب آلدیقلارینی

باسب آلدیقلارینی با سدیریب آلدیقلارینی

«ترجمه»

گفتید : ملت ایران بجهه است در گهواره‌اش خواهاندید

و بالای سرش کشیک کشیدید که بیدار شود

تا آمد ایرانی چمش را باز کند بگواد الش فرستادید

بیهوده نگو ! بشمار اینجا آنها بیرا که بوسیله‌دار زدن گرفته‌ای

و آنها بیرا که بزور گرفته و بوسیله زور گویان گرفته‌ای

***

در شعر خود از نی خبری و خواب آلو دگی مردم ایران

و ناتوانی و جهل آنها که دوست را از دشمن باز نمی‌شانند می‌نالد

و متذکر می‌شود که چگونه ارباب ستم و ظلم آنها را فریتفه

و در گهواره خواهانه و به آنها لالاتی می‌گویند .

روز عرک صابر مصادف است با شکست انقلاب ایران

و دستگیر شدن مجاهدین و حبس و تبعید و اعدام آنها بوسیله‌وربانوف (۸)

- ۱ - رحیم خان سردار نصرت : والی قره داغ در مبارزات
بین عمرنم و محمدعلی شاه طرف حکومت را گرفته و یکی از دوستان
ملحق او بود رحیم خان که از طرف «علانصر الدین» به «خرس
قره‌داغ» ملقب شده بود به سبب قتل وغارتهای زیادی که کرده بودند
موردن نفرت مردم بود .
- ۲ - منتظر محمدعلی میرزا است .
- ۳ - منتظر محمدعلی تریت که از نزدیک در انقلاب مژده

شرکت داشت

- ۴ - میرهاشم یکی از روحانیون عرتق را که در
۱۹۰۹ اعدام شد .
- ۵ - شیخ سلیم : نویسنده مقاله در باره خدمات شیخ سلیم
اشتباه می‌کند . شیخ سلیم یکی از انقلابیون تبریز است که بتوسط
قشون تزاری در تبریز اعدام شد .
- ۶ - میرزا کریم : یکی از دشمنان ئی امان انقلاب مشروطه
بسود
- ۷ - سید اشرف گیلانی (۱۸۲۷ - ۱۳۴) شاعر طنز نویس
ایران که در سالهای ۱۹۱۲ - ۱۹۰۷ ناشرو سردیر روزنامه مترقب
«نیم شوال» بود
- ۸ - فرعانده نیروهای روییه تزاری در تبریز که بخاطر
تشکیل محکمه برای انقلابیون مشهور شده بود .